

(12)

CERERE DE BREVET DE INVENȚIE

(21) Nr. cerere: **a 2022 00161**

(22) Data de depozit: **28/03/2022**

(41) Data publicării cererii:
29/07/2022 BOPI nr. **7/2022**

(71) Solicitant:

• UNIVERSITATEA TITU
MAIORESCU-INSTITUTUL DE CERCETĂRI
ȘTIINȚIFICE MEDICALE "ACADEMICIAN
NICOLAE CAJAL", CALEA VĂCĂREȘTI,
NR.187, SECTOR 4, BUCUREȘTI, B, RO;
• INSTITUTUL CLINIC FUNDENI,
CALEA BUCUREȘTI, NR.258, BUCUREȘTI,
B, RO

(72) Inventatori:

• DIMA SIMONA OLIMPIA,
STR.NĂvodului, NR.5A, CONSTANȚA,
CT, RO;
• ȘERBAN ANDREEA-MĂDĂLINA,
DRUMUL BINELUI, NR.184-188, BL.3,
AP.17, SECTOR 4, BUCUREȘTI, B, RO;
• LIXANDRU DANIELA MIOARA,
ALEEA FIZICENILOR, NR.1, BL.B, ET.10,
AP.1011, SECTOR 3, BUCUREȘTI, B, RO;

• COMAN CRISTIN,
STR.PANTAZICA GABRIEL NR.13A,
POPEȘTI- LEORDENI, IF, RO;
• FLOREA IOANA RALUCA,
STR. DECEBAL, NR.7BIS, CÂMPULUNG,
AG, RO;
• ASPRITOIU VERONICA MĂDĂLINA,
BD.NICOLAE GRIGORESCU, NR.19,
BL.V18, SC.2, AP.40, SECTOR 3,
BUCUREȘTI, B, RO;
• NEGOIȚĂ VALENTINA,
CALEA 13 SEPTEMBRIE NR. 231, BL. VI,
SC. 2, ET. 7, AP. 63, SECTOR 5,
BUCUREȘTI, B, RO;
• POPESCU IRINEL,
STR. DOMNIȚA RUXANDRA NR. 30, ET. 1,
AP. 2, SECTOR 2, BUCUREȘTI, B, RO

(54) METODĂ DE INDUCERE A VASCULARIZAȚIEI SUBCUTANATE PRIN UTILIZAREA CELULELOR HEPATICE UMANE PRIMARE PRODUCĂTOARE DE VEGF

(57) Rezumat:

Invenția se referă la o metodă de creștere a supra-viețuirii și funcționalității implanturilor prin stimularea vascularizației locale în situsuri cu vascularizație slabă (subcutanat) cu aplicabilitate în medicina regenerativă pentru pacienții cu diabet. Metoda, conform inventiei, include: obținerea celulelor hepatice adulte, infectarea acestora cu factori de transcripție pancreatici în vedea inducerii transdiferențierii celulelor infectate, co-implantarea celulelor *in vivo* la nivel subcutanat,

într-un mediu murin imunodeficient, cu celule co-producătoare și secretoare de VEGFA. Celulele producătoare de VEGFA sunt generate *in vitro* 2 zile anterior implantării *in vivo*. Producția și secreția locală de VEGFA determină inducerea vascularizației la locul implantării.

Revendicări: 8

Figuri: 7

Cu începere de la data publicării cererii de brevet, cererea asigură, în mod provizoriu, solicitantului, protecția conferită potrivit dispozițiilor art.32 din Legea nr.64/1991, cu excepția cazurilor în care cererea de brevet de inventie a fost respinsă, retrasă sau considerată ca fiind retrasă. Întinderea protecției conferite de cererea de brevet de inventie este determinată de revendicările conținute în cererea publicată în conformitate cu art.23 alin.(1) - (3).

**METODĂ DE INDUCERE A VASCULARIZAȚIEI SUBCUTANATE PRIN
UTILIZAREA CELULELOR HEPATICE UMANE PRIMARE PRODUCĂTOARE
DE VEGF**

I. DOMENIU INVENȚIEI

OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII ȘI MÂRCI	
Cerere de brevet de Invenție	
Nr.	a 22 ac161
Z 8 -03- 2022	
Data depozit	

[001] Invenția descrisă oferă o metodă de creștere a supraviețuirii și funcționalității implanturilor subcutanate non-tumorale prin promovarea vascularizației locale la sediul injectării. Concluziile cercetării ar putea fi aplicate și altor tipuri de țesuturi non-tumorale și non-proliferative, ca, de exemplu, celule secretante de hormoni, careG, spre deosebire de celulele canceroase, nu induc vascularizație. Implanturile celulare în situri cu vascularizație slabă, ca de exemplu, cel subcutanat, restricționează supraviețuirea și funcționarea celulelor implantate. Generarea celulelor umane transdiferențiate producătoare de insulină este protejată de alte patente aprobată sau în curs de evaluare și este prezentată aici ca un exemplu pentru supraviețuirea și funcționalitatea țesuturilor non-tumorale post implantare în situri slab vascularizate. Invenția presupune co-implantarea acestor celule cu celule care exprimă și produc VEGF (*Vascular Endothelial Growth Factor A*, Factorul de Creștere al Endoteliului Vascular A), care promovează vascularizația locală subcutanată a implanturilor celulare. Această vascularizație locală promovează supraviețuirea celulară și funcționarea pe termen lung, *in vivo*. Acest situs de implantare accesibil promovează formarea *de novo* de vase sanguine în implant și oferă o metodă relativ ușoară de recuperare a implanturilor celulare în vederea analizei impactului mediului *in vivo* asupra maturării și funcționalității celulelor implantate, precum și efectul terapeutic al celulelor implantate în ameliorarea diabetului într-un scenariu preclinic.

II. STADIUL TEHNICII INVENTIEI

[002] Medicina regenerativă reprezintă “procesul înlocuirii sau regenerării celulelor, țesuturilor sau organelor umane în vederea restabilirii funcționalității normale”. Acest domeniu aduce promisiunea restabilirii funcției unor țesuturi afectate prin înlocuirea lor și/sau prin stimularea propriilor mecanisme de vindecare ale organismului, ceea ce face posibilă regenerarea unor țesuturi sau organe anterior considerate lipsite de opțiuni de vindecare.

[003] Medicina regenerativă include posibilitatea cultivării de țesuturi și organe în laborator, cu implantarea lor în condiții de siguranță atunci când mecanismele de vindecare ale corpului sunt depășite. Aceasta reprezintă o alternativă viabilă în contextul unei disponibilități extrem de limitate a organelor pentru donare, precum și pentru scenariile clinice de rejet de transplant.

[004] Forme de terapii celulare sunt în prezent în uz pentru pacienții cu patologii hepatice sau cu diabet. Terapiile celulare cu celule mature (hepatocite pentru ficat și insule pancreaticice pentru diabet) oferă beneficii tranzitorii, însă efectelor lor sunt limitate în timp, întrucât pot fi grevate de complicații ale procedurilor de transplant și necesită tratamente imunosupresoare. În prezent se fac eforturi pentru explorarea posibilităților de utilizarea a medicinei regenerative pentru validarea unor noi surse celulare provenind din celule stem embrionare, celule progenitoare și țesuturi adulte, cu potențial impact atât în tratamentul diabetului, cât și al patologiilor hepatice. Un obstacol major în domeniul medicinei regenerative este prezentat de faptul că amestecurile celulare generate sunt cel mai adesea heterogene și imature (Ferber, et al., 2000) (Ber, et al., 2003) (Berneman-Zeitouni, et al., 2014). Acest fapt nu este, de altfel, surprinzător, întrucât mediul *in vivo* nu poate fi reprodus în întregime în cadrul culturilor *in vitro*. Organogeneza la nivel embrionar și diferențierea și maturarea organelor nou-formate este dependentă de mediul extracelular (Meivar-Levy, Zoabi, Nardini, & al., 2019). În mod particular, nișa vasculară joacă un rol esențial în organogeneză, nu doar din prisma fluxul sangvin, ci și a factorilor tisulari secretați de

anumite tipuri celulare, care constituie elemente fundamentale în apariția de noi vase de sânge.

[005] WO2016/108237 A1 descrie tehnologia noastră inovatoare cu viză terapeutică bazată pe transdiferențierea de celule adulte extrapancreatice în celule funcționale producătoare de insulină, prin mecanism controlat de glucoză. Studiile noastre au demonstrat pentru prima dată că markerii celulei pancreatiche adulte pot fi activați în țesut hepatic adult folosind expresia genei regulatoare pancreatiche (*master regulator*) PDX-1 (*pancreatic and duodenal homeobox gene 1*). Aceste studii au demonstrat că expresia ectopică adenovirus- mediată a factorilor de transcripție pancreatici (pTF- *pancreatic transcription factors*) induce transdiferențierea celulelor adulte hepatice în celule producătoare de insulină într-o manieră glucozo-dependență, atât în modele murine, cât și în țesuturi umane *in vitro*. Aceste concluzii au fost confirmate în repetate rânduri și de alte studii (Aviv, et al., 2009) (Berneman-Zeitouni, et al., 2014) (Aamodt & Powers, 2017).

[006] Invenția vizează stimularea componentelor nișei vasculare în vederea creșterii/ menținerii maturării celulare și promovarea supraviețuirii culturilor primare și celulelor reprogramate, cu potențiale aplicații în medicina regenerativă și abordările legate de screeningul medicamentelor.

III. EXPUNEREA PE SCURT A INVENTIEI

[007] Într-o primă aplicație, invenția utilizează o metodă patentată de producere de celule umane producătoare de insulină într-o manieră glucozo-dependență, ca un exemplu de celule umane primare, a căror funcție poate fi monitorizată prin dozarea peptidului C uman în serul provenind de la modelul murin. Metoda implică următoarele etape: (a) obținerea de celule hepatice adulte; (b) infectarea celulelor hepatice adulte cu factori de transcripție pancreatici în vederea inducerii transdiferențierii celulelor infectate în celule beta pancreatiche; (c) implantarea acestor celule *in vivo* la nivel subcutanat, într-un model murin imunodeficient, împreună cu celule care secreță VEGF pentru stimularea vascularizației locale.

[008] Într-o altă aplicație, invenția descrie o metodă de tratare a subiecților cu deficiență hormonală relativă, incluzând implantarea în subiecți a unui mix de (i) o matrice proteică, (ii) celule hepatice adulte primare, infectate cu factori de transdiferențiere pancreatici și celule care au capacitatea de a produce și secrete VEGF.

[009] Alte funcționalități și avantaje ale prezentei invenții devin aparente din următoarea descriere, exemple și figuri. Trebuie înțeles că descrierea detaliată și exemplele specifice sunt oferite cu scop ilustrativ, întrucât o serie întreagă de modificări și variații în spiritul și scopul invenției vor deveni aparente celor cu expertiză în domeniul vizat.

IV. DESCRIEREA DETALIATĂ A INVENTIEI

[0010] Invenția descrie o metodă de obținere de celule umane producătoare de insulină în manieră controlată de glucoză, metoda incluzând: (a) obținerea de celule hepatice primare umane; (b) infectarea celulelor hepatice umane cu factori de transcripție pancreatici pentru inducerea transdiferențierii în celule β pancreatici; (c) co-implantarea celulelor cu celule hepatice netransdiferențiate infectate cu 100-250 moi Ad-VEGF care produc și secreta VEGF (genă livrată de un adenovirus, care codifică expresia Factorului A de Creștere a Endoteliului Vascular- *Vascular Endothelial Growth Factor A*, a cărui expresie este determinată de un promotor heterolog); sau co-infecția celulelor cu 100 moi Ad-VEGF, 2 zile anterior implantării *in vivo*.

[0011] Invenția oferă și o metodă de obținere a unei populații de celule producătoare de insulină, conform metodei descrise. Celulele producătoare de insulină obținute ar putea fi implantate într-un subiect cu o patologie caracterizată de niveluri crescute de glucoză serică, rezistență la insulină sau producție insuficientă de insulină, precum diabetul, iar pentru această aplicație celulele sunt mixate o matrice proteică, precum Matrigelul, pentru a forma cu implant de tip celule-matrice.

[0012] De asemenea, celulele producătoare de insulină sunt implantate subcutan sau la nivelul peritoneului, țesutul care acoperă organele abdominale, pentru a produce astfel

insulină și a trata subiectul. hVEGFA secretat din celulele co-implantate poate promova vascularizarea locală, susținând supraviețuirea și funcționarea implantului în situri ale organismului *a priori* slab vascularizate.

[0013] În același timp, invenția descrie o metodă de tratament pentru subiecții cu diabet, incluzând: implantarea în subiect a unui amestec de (i) matrice proteică, (ii) celule hepatice adulte primare, infectate cu factori de transcripție pancreatici pentru a induce transdiferențierea celulelor infectate în celule β pancreatiche, celule infectate cu Ad-VEGFA, pentru a forma un implant celule-matrice, care supraviețuiește și funcționează pentru perioade lungi de timp.

[0014] Modelul non-tumoral de izolare de celule hepatice este cel descris în publicații anterioare (Sapir, Shternhall, Meivar-Levy, & Blumenfeld, 2005) (Berneman-Zeitouni, și alții, 2014).

[0015] În anumite aplicații, factorul de transcripție este codat de un acid nucleic. De exemplu, acidul nucleic codifică PDX-1, MafA sau polipeptidul NeuroD1. Acidul nucleic care codifică factorul de transcripție sau o combinație a acestor acizi nucleici pot fi livrate în celulă prin orice metode descrise anterior. În anumite aplicații, acidul nucleic este încorporat într-un vector de expresie sau într-un vector viral bine cunoscut în domeniu (ex. un vector adenoviral, FGAD- first generation adenoviral vector).

[0016] Proteina homeodomain PDX-1 (*pancreatic and duodenal homeobox gene 1*), cunoscută și ca IDX-1, IPF-1, STF-1 sau IUF-1, joacă un rol esențial în modularea dezvoltării și funcționalității insulelor pancreatiche. PDX-1 este direct sau indirect implicată în expresia specifică la nivelul insulelor pancreatiche a mai multor gene, precum insulină, glucagonul, somatostatina, proinsulin convertaza 1/3 (PC1/3), GLUT-2 sau glucokinaza. În plus, PDX-1 mediază transcripția genei insulinei ca răspuns la glucoză. Surse de acizi nucleici care codifică PDX-1 includ acidul nucleic uman PDX-1 (și secvențele proteice codate) disponibil ca GenBank Accession numerele U35632 și, respectiv, AAA88820.

[0017] Alte surse de secvențe pentru PDX-1 includ acidul nucleic PDX-1 provenind de la şobolan și secvențele proteice GenBank Accession Nr. U35632 și AAA18355. O sursă

adițională include acidul nucleic PDX-1 de la peștele zebră și secvențele proteice incluse în GenBank Accession Nr. AF036325 și AAC41260.

[0018] MafA, cunoscut ca omologul A al oncogenei fibrosarcomului musculoaponevrotic V-maf (*V-maf musculoaponeurotic fibrosarcoma oncogene homolog A*) sau RIPE3B1, este un activator transcripțional al expresiei genei insulinei specific celulei beta, reglat de glucoză. MafA ar putea fi implicat în funcționarea și dezvoltarea celulelor beta, precum și în patogeneza diabetului. Potențiale surse de acizi nucleici care codifică MafA includ, de exemplu, acidul nucleic uman MafA și secvențele proteice codate, disponibile ca GenBank Accession numerele NM_201589.3 și NP_963883.2.

[0019] NeuroD1, cunoscut și ca Neuro Diferențiator 1 sau NeuroD, și beta-2 ($\beta 2$) este un factor de transcripție de tip Neuro D. Este un factor de transcripție de tip helix-buclă-helix, care formează heterodimeri cu alte proteine bHLH și activează transcripția genelor care conțin o secvență specifică de ADN denumită cutia E (E-box). Aceasta regleză expresia genei insulinei, iar mutații în această genă determină apariția diabetului zaharat tip II. Surse de acizi nucleici care codifică NeuroD includ de exemplu acidul nucleic NeuroD uman și secvențele proteice codate, disponibile ca GenBank Accession numerele NM_002500.4 și NP_002491.2.

[0020] Într-o aplicație, secvența de aminoacizi a unei polipeptide NeuroD1 este setată în SEQ ID NO: 5:

[0021] Într-o aplicație, implantul promovează formarea *de novo* de vase sanguine la nivelul grefei. Într-o altă aplicație, subiectul este un mamifer. Într-o altă aplicație, mamiferul este, de exemplu, uman, primate non-uman, șoarece, şobolan, câine, pisică, cal sau vacă.

Angiogeneza

[0022] Într-un aspect, invenția se centrează pe utilizarea de celule hepatice umane producătoare și secretante de VEGA pentru stimularea formării de noi vase de sânge la situsul implantării. Vasculogeneza este definită ca formare de vase sanguine *de novo*,

proces indus prin diferențierea celulelor derivate din mezoderm care dă naștere precursorilor endoteliali, cunoscuți ca angioblaști. Angiogeneza este definită ca procesul formării de noi vase sanguine pornind de la vase existente (Lui, 2014).

Rolul angiogenezei și vasculogenezei în dezvoltarea pancreasului și ficatului

[0023] Insulele pancreatiche reprezintă un organ intens vascularizat, cu o densitate capilară de 10 ori mai mare decât cea a pancreasului exocrin. Insulele pancreatiche vin în contact direct cu celulele endoteliale în timpul procesului de dezvoltare embrionară. În plus, s-a demonstrat că o rețea vasculară normală este esențială pentru dimensiunea normală a insulelor pancreatiche și o funcție endocrină normală (Brissova, și alții, 2014) (Lammert, și alții, 2003). Celulele endoteliale aortice, pe lângă fluxul de sânge, determină și producția de Ptf1a, un factor de transcripție de tip helix-buclă-helix, un factor necesar în dezvoltarea pancreasului exocrin și endocrin (Brissova, și alții, 2014) (Lammert, și alții, 2003). În timpul fazelor ulterioare ale dezvoltării embrionare, agregatele de celule β exprimă cantități mari de VEGF-A pentru a atrage celulele endoteliale care exprimă receptorul VEGFR-2, care astfel formează o rețea vasculară la nivelul insulelor pancreatiche. Rolul stratului celular din peretele vaselor sanguine în dezvoltarea și supraviețuirea insulelor pancreatiche este mult mai slab înțeles. Pe culturi 3D de insule pancreatiche murine. Kaufman-Francis et al. au demonstrat că adiția de fibroblaste umane și de celule endoteliale provenind de la nivelul cordonului omobilical uman stimulează supraviețuirea insulelor pancreatiche și secreția de insulină (Kaufman-Francis, Koffler,, Weinberg, Dor,, & Levenberg, 2012). Celulele stem mezenchimale de la nivelul peretelui vascular au avantaje comparativ cu fibroblastele, întrucât acest celule s-a dovedit că oferă o nișă favorabilă prin secreția de factori paracrini și dezvoltarea matricei extracelulară.

[0024] Orice patent, publicație de aplicație de patent sau publicație științifică citată în cadrul aplicației sunt incluse în referințe.

Nr. Crt.	Titlu	Inventator	Data publicării	Numărul de înregistrare
1.	<i>Utilizarea unui bioreactor rotativ pentru stimularea procesului de maturare a celulelor pancreatici obținute prin transdiferențierea celulelor hepatice</i>	Sarah FERBER, Irit LEVY-MEIVAR, Simona DIMA, Andreea ȘERBAN, Daniela LIXANDRU, Raluca FLOREA, Veronica ASPRIȚOIU, Ioan MATEI, Radu ALBULESCU, Cristiana TĂNASE, Irinel POPESCU	Rezumat publicat în nr. 29 Octombrie 2021	Rezumat publicat în BOPI nr. 10/2021, nr. 135274 A0
2.	<i>Methods of transdifferentiation and methods of use thereof</i>	Sarah FERBER, Tel Aviv (IL)	24 Septembrie 2020	US 2020/0297777 A1
3.	<i>Transdifferentiated cell populations and methods of use thereof</i>	Sarah FERBER, Tel Aviv (IL)	7 Mai 2020	US 2020/0140825 A1
4.	<i>Cell populations, methods of transdifferentiation and methods of use thereof</i>	Sarah FERBER , Tel Aviv (IL)	29 Noiembrie 2018	US 2018 / 0340146 A1
5.	<i>Methods of inducing regulated pancreatic hormone production in non-pancreatic islet tissues</i>	Sarah FERBER , Tel Aviv (IL)	1 Noiembrie 2016	US 9,481,894 B2

6.	<i>Methods of inducing regulated pancreatic hormone production in non-pancreatic islet tissues</i>	Sarah Ferber, Ramat Hasharon (IL)	27 Decembrie 2012	US 2012/0329710 A1
7.	<i>Method of inducing regulated pancreatic hormone production in non-pancreatic islet tissue</i>	Sarah Ferber (IL)	7 Aprilie 2011	JP 2011-68660 A 2011.4.7

[0025] Următoarele exemple sunt prezentate pentru a ilustra anumite aplicații ale invenției. Ele nu trebuie însă considerate ca limitative pentru scopul invenției.

EXAMPLE

[0026] Datele din studiile noastre precedente sugerează că factorii de transcripție, care joacă un rol esențial în organogeneza pancreasului la embrion și adult, pot induce transdiferențierea pancreatică atunci când sunt exprimați ectopic în țesuturi non-pancreatice, atât *in vivo* utilizând un model murin, cât și *in vitro*, în țesuturi umane (Aviv, și alții, 2009) (Ferber, și alții, 2000) (Sapir, Shternhall, Meivar-Levy, & Blumenfeld, 2005). S-a demonstrat că expresia ectopică mediată de adenovirus a factorilor de transcripție pancreatică induce transdiferențierea celulelor hepatice adulte în celule producătoare de insulină, într-o manieră controlată de glucoză. Celulele producătoare de insulină derivate din celule hepatice adulte produc, procesează și secreta insulină într-o manieră controlată de glucoză și ameliorează hiperglicemia prin implantarea la șoricei diabetici SCID. Eficiența procesului de transdiferențiere a fost crescută semnificativ când expresia ectopică de PDX-1 a fost combinată cu factori pancreatici adiționali (NeuroD1 sau MafA), precum și cu factori solubili (Nicotinamidă, EGF, Exendina-4 sau Activina-A).

[0027] Probele sanguine de la modelul murin pentru dozarea insulinei și peptidului C uman au fost prelevate după o perioadă de post de 4 ore. Probele sanguine au fost păstrate pe gheăță și centrifugate în recipiente Vacutainer® SST™ (produse de BD) la 10g pentru 15 minute la 4°C pentru a fi separate de ser.

[0028] Determinarea concentrației serice de peptid C s-a realizat utilizând kit-ul Mercodia.

[0029] Explanturile au fost excizate la una sau două luni post implant (sau conform precizărilor) și s-au efectuat colorații hematoxilin-eozină sau analize imunohistochimice specifice pentru CD31 uman/ murin. Probele au fost spălate de 3 ori în buffer TBS și apoi expuse cu CD31, anti HLA și DAB și acoperite cu lamela de sticlă deasupra unei picături din mediul de montare. Aceste celule au fost utilizate ca un model funcțional publicat pentru urmărirea pe termen lung a co-implanturilor de celule producătoare de hVEGFA, în vederea monitorizării vascularizației subcutanate.

Analiză statistică

[0030] Analiza statistică s-a realizat cu un test t Student, asumând varianțe diferite pentru cele două grupuri.

[0031] Celulele au fost implantate sub-cutanat la șoricei SCID-NOD. Pentru urmărirea unui control, celulele producătoare de insulină sau de hVEGFA au fost implantate singure (conform ilustrației din Figura 1). Celule hepatice infectate cu AD-VEGFA produc și secretă VEGFA uman *in vitro* anterior implantării (Figura 2). Șoriceii au fost monitorizați pentru 2 luni, iar post-implant s-au recolatat probe de sânge pentru dozarea VEGF uman și murin, precum și pentru determinarea nivelului de peptid C uman, iar toate implanturile au fost excizate pentru analiză. Macroscopic, implanturile de Matrigel cu mixul celular au fost vascularizate (Figura 3), în timp ce implanturile doar de Matrigel și celule producătoare de insulină au fost albe sau translucide. Colorația hematoxilin-eozină a arătat focare de celule mari în proximitatea capilarelor sangvine din implanturile mixte cu Matrigel (Figura 4).

[0032] Analiza explanturilor a pus în evidență expresia continuă și producția de VEGFA uman la o lună și două luni post-implant, precum și inducerea vascularizației și creșterea locală a VEGFA murin (Figurile 5-6). Nivelurile locale de VEGFA la nivelul celulelor primare au fost semnificativ mai scăzute comparativ cu celule canceroase de melanom implantate subcutanat (Figurile 5-6).

[0033] În timp ce șoriceii cu melanom au avut niveluri serice crescute de VEGF, celulele primare non-tumorale co-implantate cu celule secretante de hVEGFA nu au determinat o creștere a VEGF murin la nivel sistemic, demonstrând inducerea la nivel strict local a vascularizației.

[0034] Funcționalitatea pe termen lung a putut fi demonstrată doar în cazul co-implanturilor de celule producătoare de VEGFA, fapt demonstrat de nivelul de peptid C măsurat în serul modelului murin la peste 11 săptămâni post-implant (Figura 8).

[0035] Va fi evident pentru profesioniștii cu expertiză în domeniu că modificări, substituții, schimbări sau echivalențe ar putea fi identificate pentru aplicațiile descrise anterior fără a părăsi conceptul general descris în cadrul invenției. Devine astfel evident că invenția nu

este limitată strict la aplicațiile descrise, ci este menită să acopere astfel de variații care sunt în scopul și spiritul invenției, aşa cum este dovedit de următoarele revendicări.

References

- Aamodt, K., & Powers, A. (2017). Signals in the pancreatic islet microenvironment influence beta-cell proliferation. *Diabetes Obes Metab*, 124-36.
- Aviv, V., Meivar-Levy, I., Rachmut, I., Rubinek, T., Mor, E., & Ferber, S. (2009). Exendin-4 promotes liver cell proliferation and enhances PDX-1-induced liver to pancreas transdifferentiation. *J Biol Chem*, 284(48):33509-20.
- Ber, I., Shternhall, K., Perl, S., Ohanuna, Z., Goldberg, I., Barshack, I., & al., e. (2003). Functional, persistent, and extended liver to pancreas transdifferentiation. *J Biol Chem*, 278(34):31950-7.
- Berneman-Zeitouni, D., Molakandov, K., Elgart, M., Mor, E., Fornoni, A., Dominguez, M., & al., e. (2014). The temporal and hierarchical control of transcription factors-induced liver to pancreas transdifferentiation. *PLoS One*, 9(2):e87812.
- Berneman-Zeitouni, D., Molakandov, K., Elgart, M., Mor, E., Fornoni, A., Dominguez, M., & al., e. (2014). The temporal and hierarchical control of transcription factors-induced liver to pancreas transdifferentiation. *PLoS One*, 9(2):e87812.
- Brissova, M., Aamodt, K., Brahmachary, P., Prasad, N., Hong, J., Dai, C., & e. a. (2014). Islet microenvironment, modulated by vascular endothelial growth factor-A signaling, promotes beta cell regeneration. *Cell Metab*, 19(3):498-511.
- Ferber, S., Halkin, A., Cohen, H., Ber, I., Einav, Y., Goldberg, I., & al., e. (2000). Pancreatic and duodenal homeobox gene 1 induces expression of insulin genes in liver and ameliorates streptozotocin-induced hyperglycemia. *Nat Med*, 6(5):568-72.
- Kaufman-Francis, K., K. J., Weinberg, N., D. Y., & Levenberg, S. (2012). Engineered vascular beds provide key signals to pancreatic hormone-producing cells. *PLoS One*, 7(7):e40741 .
- Lammert, E., Gu, G., McLaughlin, M., Brown, D., Brekken, R., Murtaugh, L., & al., e. (2003). Role of VEGF-A in vascularization of pancreatic islets. *Curr Biol*, 13(12):1070-4.
- Lui, K. (2014). VEGF-A: the inductive angiogenic factor for development, regeneration and function of pancreatic beta cells . *Current stem cell research & therapy*, 9(5):396-400.
- Meivar-Levy, I., Zoabi, F., Nardini, G., & al., e. (2019). The role of the vasculature niche on insulin-producing cells generated by transdifferentiation of adult human liver cells. *Stem Cell Res Ther*, 10, 53.
- Pellegrini, S., Cantarelli, E., Sordi, V., Nano, R., & Piemonti, L. (2016). The state of the art of islet transplantation and cell therapy in type 1 diabetes. *Acta Diabetol*, 53(5):683-91.

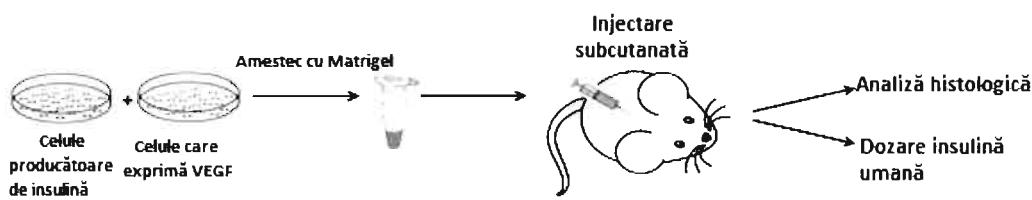
- Sapir, T., Shternhall, K., Meivar-Levy, I., & Blumenfeld, T. (2005). From the cover: cell-replacement therapy for diabetes: generating functional insulin-producing tissue from adult human liver cells. *Proc Natl Acad Sci U S A*, 102(22):7964–9.
- Shapiro, A., Pokrywczynska, M., & Ricordi, C. (2017). Clinical pancreatic islet transplantation. *Nat Rev Endocrinol*, 13(5):268–77.
- Shternhall-Ron, K., Quintana, F., Perl, S., Meivar-Levy, I., Barshack, I., C. I., & al., e. (2007). Ectopic PDX-1 expression in liver ameliorates type 1 diabetes. *J Autoimmun*, 28:134–42.

V. REVENDICĂRI

1. O metodă de producere a celulelor umane care produc și secreta VEGFA, incluzând:
 - (a) Obținerea celulelor hepatice adulte primare
 - (b) Infectarea celulelor hepatice adult primare cu factori de transcripție pancreatici pentru a induce transdiferențierea în celule β pancreaticice producătoare de insulină
 - (c) Co-implantarea de celule producătoare de insulină împreună cu celule care produc și secreta VEGF pentru a promova supraviețuirea și funcționarea celulelor non-tumorale, capabile să producă și să secrete un compus terapeutic (precum insulina) după implantarea subcutanată *in vivo*.
2. O metodă a revendicării de la punctul 1 în care la etapa (c) 100-500 moi Ad-VEGFA infectează 10% dintre celulele hepatice introduse.
3. O metodă a revendicării de la punctul 2 în care 100-500 moi co-infectează împreună cu Ad-MafA toate celulele, 2 zile anterior implantării *in vivo*.
4. O metodă a revendicării de la punctul 1, în care etapa (c) promovează fomarea accentuată de vase sangvine la nivel local.
5. O metodă a oricărei dintre revendicările 1-4, care este sigură pentru subiectul implantat.
6. O metodă de tratament a unui subiect pentru deficiență hormonală, metoda incluzând:
implantarea în subiect a unui amestec de (i) matrice proteică, (ii) celule hepatice umane primare adulte, infectate cu factori de transcripție pancreatici pentru a induce transdiferențierea în celule β pancreaticice, (iii) celule producătoare de VEGF, menite să stimuleze formarea de vase sangvine și grefa celule-matrice, în care grefa celule-matrice promovează supraviețuirea și diferențierea celulelor implantate, obținându-se astfel celule producătoare de insulină într-o manieră reglată de glucoză, în care implantul mixului celular secreta insulină umană și VEGFA.

7. O metodă a revendicării 6, în care implantul promovează dezvoltarea de vase sanguine în grefa implantată și în proximitatea ei, fără să determine creșterea nivelului sistemic de proteine secretante endoteliale.
8. O metodă a revendicării 6, în care subiectul este un mamifer.

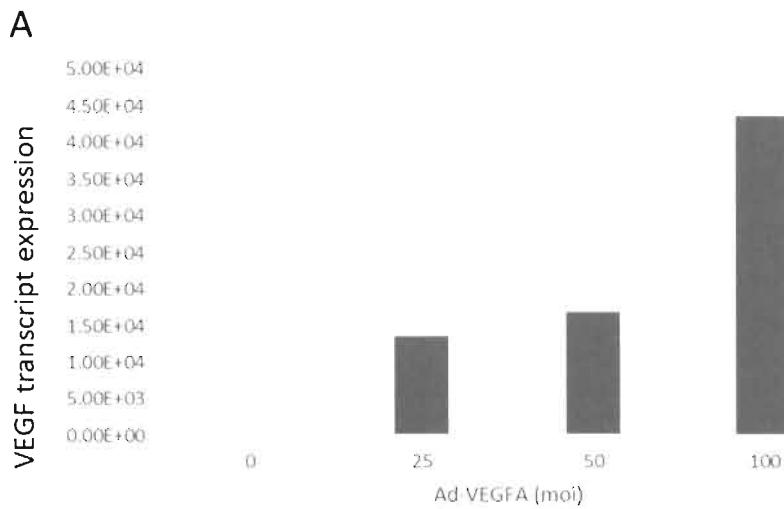
VI. FIGURI

[0036]

[0037] **Figura 1:** Prezentarea schematică a protocolului experimental: celule umane producătoare de insulină și celule care exprimă VEGFA sunt incluse într-un amestec cu Matrigel. Amestecul celular este injectat subcutanat la șoricei imunodeficienți SCID Beige. La câteva (4-12) săptămâni post injectare, implantul este îndepărtat și analizat. Gradul de maturare a celulelor producătoare de insulină este determinat prin dozarea insulinei serice umane.

[0038] **Figura 2:** Producția și secreția de VEGF *in vitro* în celule primare hepatice infectate cu Ad-VEGFA (Ad-VEGFA este un virus recombinant purtător al expresiei de hVEGFA sub controlul unui promotor heterolog)

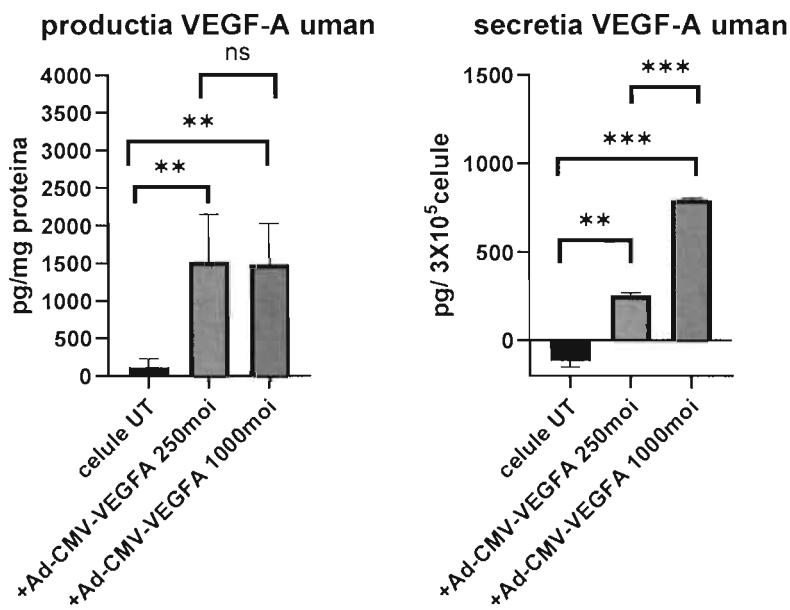

[0039]

[0040] **Figura 2A:** Celulele hepatice umane au fost infectate cu doze progresiv crescând (moi- *multiplicity of infection*) de Ad-CMV-VEGFA pe o durată de 72 de ore. Transcriptul

VEGFA a fost determinat folosind RT-qPCR (A), iar sinteza proteică a fost măsurată folosind kit-ul specific ELISA pentru VEGFA uman (B).

[0041] **Figura 2B: Producția și secreția de VEGF uman *in vitro***

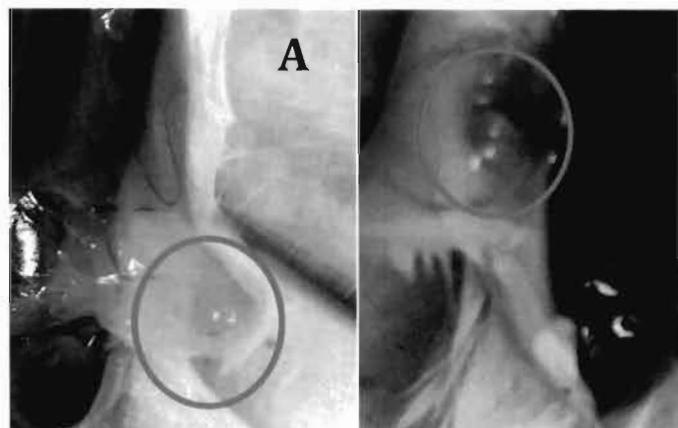
[0042] **Figura 2B: Producția și secreția de hVEGFA *in vitro***

Celulele hepatice umane netransdiferențiate (celule UT) au fost infectate cu cantități crescute (moi- *multiplicity of infection*) de Ad-CMV-VEGFA pentru 72 de ore (250 și 1000 moi). Producția de VEGF (lizatul celular) și secreția sa (în mediu) au fost determinate prin utilizarea kit-ului specific ELISA pentru VEGF uman (ab119566). Nivelurile de hVEGFA au fost normalizezate per mg de proteină (determinări utilizând metoda Pierce BCA, kit-ul Thermo Fisher) pentru lizatul celular și per număr de celule colectate în 2 ml de mediu pentru monitorizarea secreției (n=2, fiecare în duplicat); ns- nesemnificativ **p<0.005, ***p<0.001.

Datele ilustrate în figura 2Ba sugerează că nu există o diferență semnificativă între conținutul de VEGF la nivelul celulelor infectate cu 250 moi raportat la cel din celulele infectate cu 1000 moi din același virus recombinant, deși secreția în mediu la 72 de ore este mult mai mare în cel de-al doilea grup celular- Fig. 2Bb.

Soriceii SCID-Beige au fost implantați subcutanat cu celule producătoare de insulină (A) sau mix de celule producătoare de insulină și celule care exprimă VEGF (B). Implanturile au fost excizate la 4 și 12 săptămâni post implant.

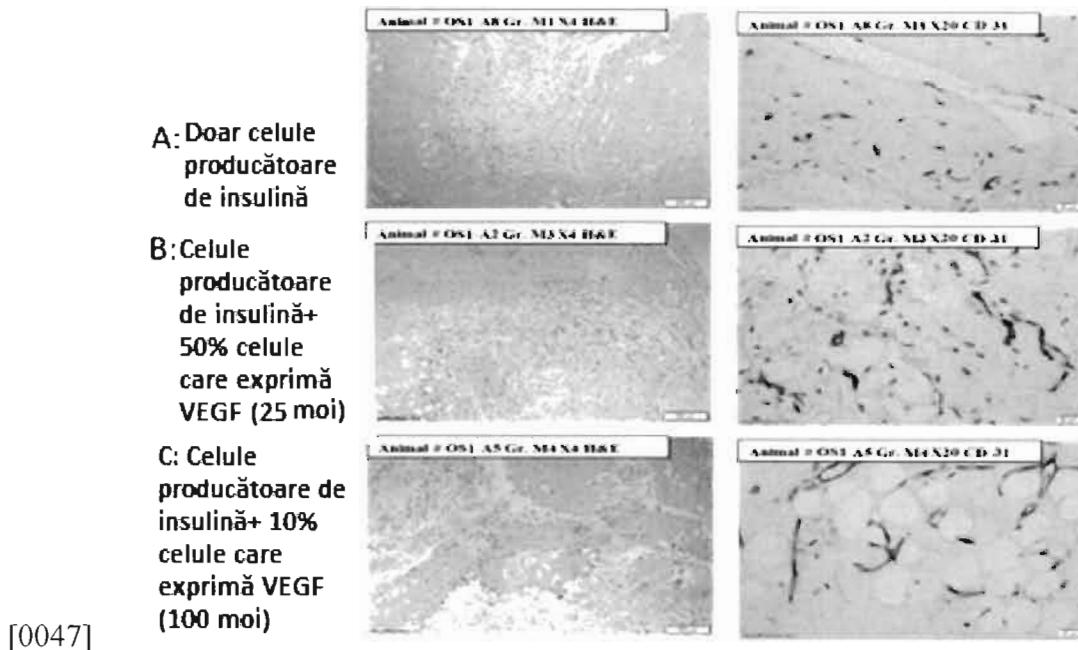
[0043] **Figura 3:** *Implantarea in vivo a celulelor producătoare de insulină (IPC) tratate pentru a secreta VEGF.*

[0044]

[0045] **Figura 3:** Expresia ectopică și locală de VEGFA promovează neoangiogeneza *in vivo* la nivelul implantului subcutanat de IPC. Implanturile au fost extrase la 4 săptămâni de la injectare.

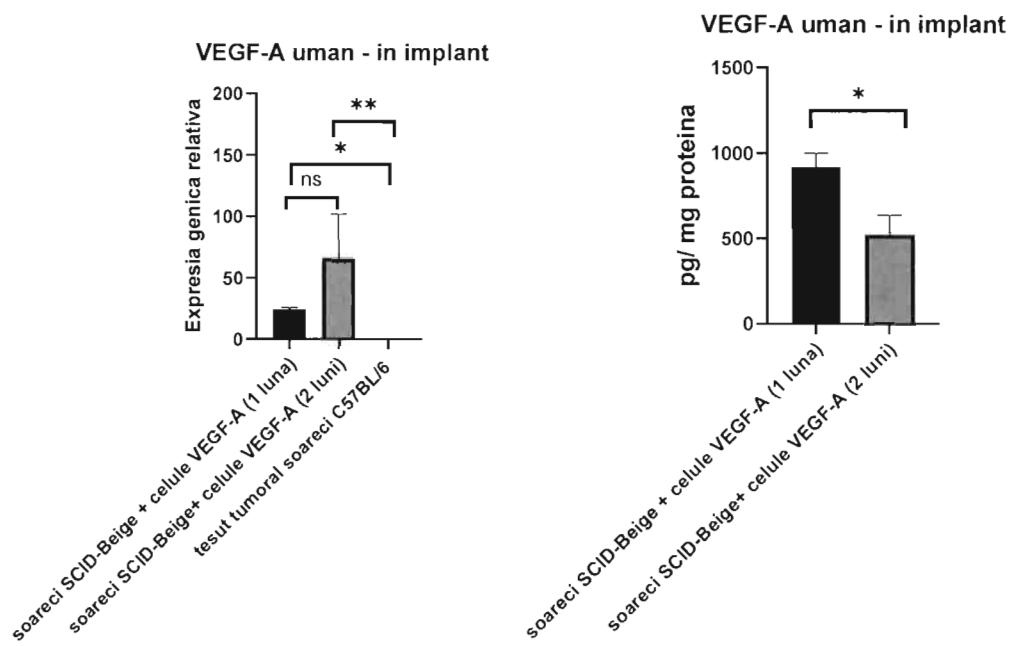
[0046] **Figura 4: Expresia ectopică de VEGF promovează formarea de vase sanguine la nivelul implanturilor *in vitro***

[0047] [0048] **Figura 4:** Expresia ectopică de VEGF promovează vascularizația implanturilor de celule producătoare de insulină *in vivo*: VEGF induce vascularizația locală la nivelul implantului și în proximitatea sa (hematoxilin-eozină și marcaj imunohistochimic antiCD31 murin). Șoriceii SCID-Beige au fost injectați sub-cutanat cu celule producătoare de insulină (A) sau amestec de celule producătoare de insulină și celule care exprimă VEGF (50% celule infectate VEGF 25 moi (B) sau 10% celule infectate VEGF 100 moi (C)). Implanturile au fost excizate după 4 săptămâni și examineate în colorație hematoxilin-eozină pentru determinarea gradului de inflamație, în marcat KU80 pentru prezența celulelor umane și respectiv prin marcat CD31 pentru punerea în evidență a vaselor sanguine neoformate.

[0049] **Figura 5:** Expresia și producția de VEGFA uman (hVEGFA) în celulele umane implantate *in vivo* într-un model murin persistă pentru cel puțin 2 luni.

[0050]

[0051] **Figura 5: Expresia locală de VEGFA uman în celulele primare implantate subcutanat *in vivo* într-un model murin**

Celulule hepatice umane și celulele care exprimă VEGFA sunt incluse într-un mix cu Matrigel. Acesta este ulterior injectat subcutanat unor șoricei imunodeficienți SCID-Beige, alături de celule care secretă VEGF. Explanturile sunt analizate una sau două luni post implantare pentru determinarea expresiei VEGFA (qPCR) și producția de proteine (ELISA). Nivelurile de VEGF-A uman din implanturile la o luna ($n=3$) și 2 luni ($n=5$) au fost comparate cu nivelurile de VEGF-A din țesut tumoral la șoricei C57BL/6 ($n=3$), fiecare în duplicat. Transcriptul VEGF a fost determinat ca expresie relativă prin utilizarea qRT-PCR (A), în timp ce sinteza proteică a fost măsurată prin utilizarea kit-ului specific ELISA (ab119566), raportată la mg de proteină din implant (B); proteina TBP umană a fost aleasă ca genă *housekeeping* pentru experimentele qRT-PCR. * $p < 0.05$, ** $p < 0.005$

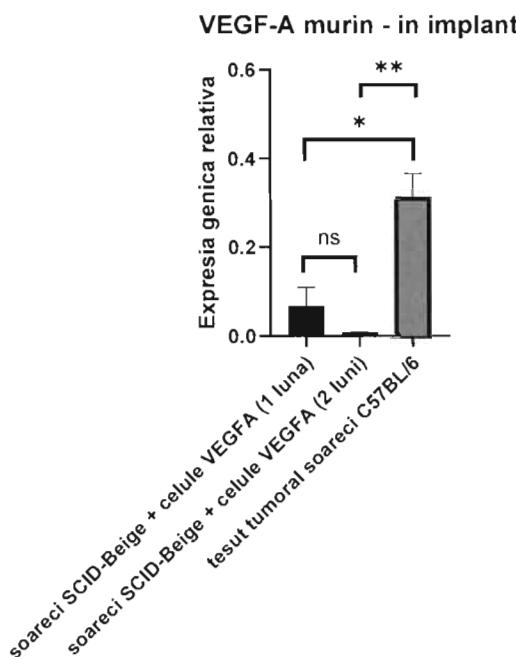
*celulele de melanom servesc ca un control de specificitate pentru VEGF uman, nu se pune în evidență expresie genică de VEGF uman.

Pentru a analiza siguranța implanturilor de celule primare, am comparat inducerea vascularizației prin utilizarea celulelor secretante de hVEGFA cu vascularizația indusă de celulele tumorale. Șoriceii C57/BL6 au fost injectați subcutanat cu celule de melanom. Ambele tipuri celulare promovează dezvoltarea vaselor sanguine, care la rândul ei stimulează producerea și secreția de VEGFA murin în fluxul sanguin la modelul animal. În acest sens, am comparat nivelurile de VEGFA în celulele non-tumorigene care secreta VEGFA uman cu cele din celulele cancerioase. Rezultatele noastre sugerează că, în timp ce tumorile derivate din melanom sunt asociate cu o creștere sistemică a nivelurilor de VEGFA murin, această creștere nu se regăsește în cazul celulelor primare care secreta hVEGFA. Acest fapt constituie un argument al siguranței procedurii, cu un risc scăzut de formare de tumori. Inducerea vascularizației la nivelul implanturilor celulare subcutanate rămâne un efect local, care permite supraviețuirea și funcționarea acestor celule în situații cu vascularizație slabă.

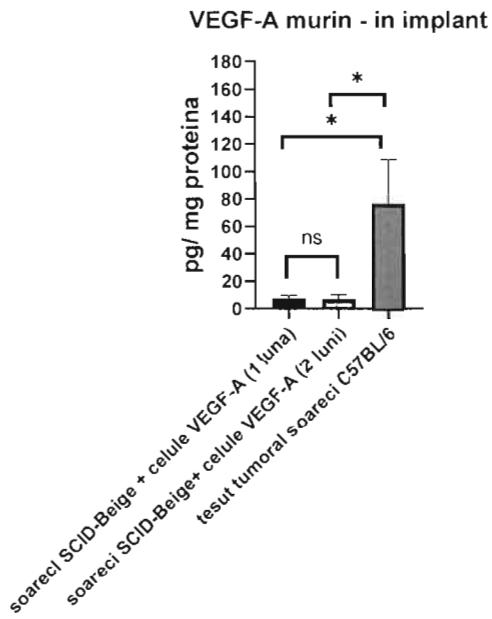
Următorul exemplu sugerează de hVEGFA induce un grad de vascularizație la șoarece net inferior celui indus de implantul tumoral subcutanat.

Figura 6: Comparație între nivelul local de VEGF murin în cazul implantului subcutanat de celule primare și cel de celule de melanom uman

A.

B.

C.

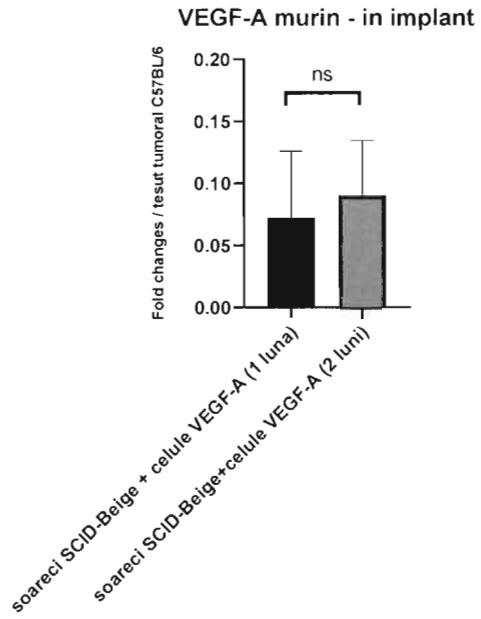

Figura 6: Expresia locală de VEGFA murin evaluată prin formarea de microvase sangvine, stimulată de celulele hepatice primare producătoare de hVEGFA, raportat la neoangiogeneză indusă de celulele tumorale de melanom injectate subcutanat într-un model murin *in vivo*: Celulele hepatice umane și celulele care exprimă VEGFA au fost amestecate cu Matrigel. Mixul celular a fost implantat subcutanat într-un model de șoricei imunodeficienți SCID-Beige, împreună cu celule care secretă VEGF pentru promovarea vascularizației locale. Nivelurile de VEGF-A murin în implanturile celulele excizate la o lună (n=3) și două luni (n=5) au fost comparate cu nivelurile de VEGF-A din țesutul tumoral provenind de la șoricei C57BL/6 cu melanom (n=3), fiecare în duplicat. Transcriptul de VEGF murin a fost determinat ca expresie relativă prin qRT-PCR (A).

Sinteza proteică de VEGFA murin a fost determinată prin utilizarea kit-ului LUMINEX ProCarta Plex pentru VEGF-A murin, iar rezultatele sunt prezentate prin raportare la mg de proteină din implant (B) sau ca o creștere a expresiei raportată la nivelul din țesutul tumoral din șoriceii C57BL/6 (C); gena Rsp18 murină a fost selectată ca genă *housekeeping* pentru experimentele de qRT-PCR; *p< 0.05, **p<0.005

Experimentul prezentat sugerează că celulele umane primare producătoare de hVEGFA induc formarea de vase sanguine într-un număr net inferior celui indus de celule tumorale. Acest fapt este valid și la nivel sistemic, având un nivel de VEGFA net crescut în serul șoriceilor implantați cu celule tumorale, raportat la cei cu implanturi de celule care produc și secretă VEGFA.

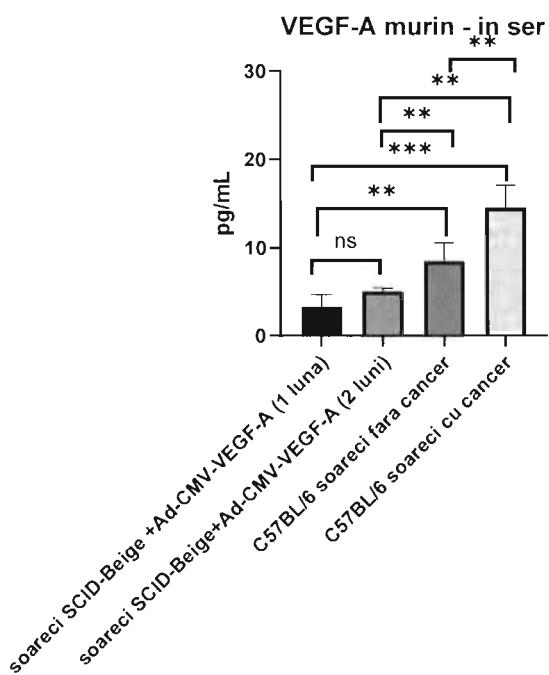

Figura 7: Nivelul de VEGF murin în serul șoriceilor cu implanturi subcutanate

Celulele hepatice umane și celulele care exprimă VEGFA au fost mixate cu Matrigel. Mixul celular a fost implantat subcutanat la șoricei imunodeficienți SCID-Beige, împreună cu celule care secretă VEGF pentru promovarea vascularizației locale. Probe de ser au fost colectate la o lună și două luni post implant. Rezultatele de la o lună (n=3) și două luni (n=5) au fost comparate cu cele obținute din serul șoriceilor C57BL/6 fără cancer (n=4) și al șoriceilor C57BL/6 cu cancer (n=4), fiecare în duplicat.

ns -nesemnificativ, **p<0.005, ***p<0.001